

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

possit idem Capellanus existere fructuosus, qui nobis ac fratribus nostris suae probitatis obtentu carus & acceptus existit, non solum jam concessa servare sibi utile putaretis, verum etiam concedenda largiri, universitatem vestram rogamus attentius & monemus, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus concessionem omnium praemissorum *vobis factam ob reverentiam apostolicae sedis & nostram illibatam servantes, ipsum per dilectum filium Rotaldum Cellarium Maguntinum procuratorem suum in corporalem eorum possessionem inducere procuretis, proventus memorati stipendij medio tempore perceptos assignantes eidem, non obstante illo quod novi Canonici praesentialiter facere consuevissent dicuntur ibidem, preces apostolicas & mandatum taliter adimplendo quod & nos gerere possimus acceptum & idem Capellanus ad devotionem & obsequium vestrum fortius accendatur. Alioquin dilectis filiis Custodi Maguntino, Praeposito & Decano Pinguensi Maguntinensis diocesis dedimus in mandatis ut quod super hoc duxeritis faciendum nobis rescribere non omitant, ut per eorum relationem instructi, prout procedendum viderimus in ipso negotio procedamus. Datum Viterbij xiiii. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

Scriptum est ipsis super hoc in eundem fere modum usque fortius accendatur. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus praedictos Archiepiscopum, Praepositum, & Capitulum ad hoc inducere diligentius procurantes, quod super hoc duxerint faciendum nobis rescribere procuretis; ut per vestram relationem instructi, prout procedendum viderimus in ipso negotio procedamus. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum ut in alia.

CUSTODI MAGUNTINENSI,
*& Praeposito & Decano Pinguensi
Maguntinensis diocesis.*

*Epist. 74.
De eadem re.*

Quanto dilectus filius magister Petrus Viterbiensis Capellanus noster dudum studuit venerabili fratri nostro Maguntinensi Archiepiscopo & adhuc etiam sese studet exhibere devotum, tanto speramus quod mandatum apostolicum sibi factum pro ipso debeat adimplere, maxime cum ignorare non debeat quin existat nobis acceptum quicquid honoris & gratiae sibi duxerit conferendum. Cum igitur, sicut eodem Capellano nobis innotuit exponen-

te, dictus Archiepiscopus liberaliter concesserit ei dudum Ecclesiam cujus proventus annui valeant decem marcas, sicut per litteras suas & instrumenta publica evidenter apparet, eidem Archiepiscopo per scripta nostra mandavimus ut dictam Ecclesiam dilecto filio R. Cellario Maguntinensi procuratori suo non differat assignare. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus praedictum Archiepiscopum ad hoc diligenter &c. ut in alia usque in finem. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Viterbij xiiii. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

Scriptum est eidem Archiepiscopo super hoc.

ILLVSTRI REGI OTTONI
in Romanorum Imperatorem electo.

Sincerissima caritatis affectio quam erga tuam regalem personam gerimus nos inducit ut quanto propensius regium zelamus honorem, tanto sollicitius tibi suadere curemus ne quid unquam per te vel tuos improvidè attentetur per quod ei valeat derogari. Sanè cum non solum a nobis, sed ab Ecclesia penè tota speretur quod necessarius terrae sanctae succursus tanto studiosius & potentius per tuam debeat magnificentiam promoveri quanto misericordius & miserabilius manus Dei specialiter te ob hoc creditur exaltasse, sine grandi & gravi multorum scandalo non est factum quod dilectus filius Vicecomes Castri Ayrardi & quidam alij peregrini de transmarinis partibus redeuntes de mandato, sicut dicitur, venerabilis fratris nostri Patriarchae Aquilegensis legati tui nuper apud Cremonam, qua de causa nescimus, detenti sunt, nec permitti ad propria liberè remeare. Cujus utique detestandi facinoris Patriarcham eundem executorem vix credimus extitisse, te verò nunquam fuisse credimus praepositorem, cum ille non ignoraverit cruce signatos hujusmodi eundo & redeundo sub speciali sedis apostolicae protectione consistere ac tam à se quam ab aliis Ecclesiarum praelatis non opprimi sed confoveri debere, tuque dudum excessum similem saltem in illustris memoriae Richardi Regis Angliae avunculi tui captione didiceris detestari, ut jam ipse committere perhorrescas quod prius in illo damnaveras cui te gaudemus in solio, non in scelere, successisse. Ceterum cum in detentione peregrinorum ipsorum non ipsi tantum offendantur, sed quivis alius, immo Christus, ut de nostra &

*Epist. 75.
De pinguenti
liberandis.*

*Epist. 76.
De ca...*

apostolicæ sedis taceamus offensa, in cuius contumeliam id noscitur redundare, regali mansuetudini est summopere providendum ne de hujus enormitatis initio non solum gravitius scandalizetur Ecclesia, nisi per te, sicut sperat, quàm citò fuerit emendatum, verùm etiam & Dominus irascatur, cum in hoc jam ita graviter sit excessum ut quantalibet peregrini jam dicti festinantia dimittantur, minùs plenum remedium videatur adhibitum dispendio terræ sanctæ, nisi detentionem eorum tua regalis modestia ita sibi displicuisse demonstraret quòd ij qui forsàn audito qualiter isti fuerint per insidias deprehensi, torpere cœperunt in proposito quod conceperant de prædictæ terræ succursu, audito demum quanto zelo illos præceperis liberari, fiduciam succurrendi sibi securiori corde refu- mant. Quocirca serenitatem regiam rogandam duximus attentius & monendam, per nomen & potentiam Iesu Christi, cui flectitur omne genu, & cuius causam in hoc prosequimur, obstantes quatinus peregrinos prædictos, quacunque sint occasione detenti, cum omnibus rebus suis protinus facias liberari & in pace dimitti, ut zelus quem ad terram sanctam habere te credimus clareat in effectu, & macula tanti criminis in tua gloria non ponatur, sciturus pro certo quòd nisi hoc fuerit quantocius emendatum, nequaquam illud poterimus æquanimitè sustinere quin ad emendationem ipsius adversus impios præsumptores officij nostri debitum exequamur. Quod utique tuæ regali prudentiæ non solum non credimus fore molestum, sed speramus potiùs fore gratum. Datum Viterbij v. i. Idus Iulij, anno duodecimo.

P A T R I A R C H Æ
Aquilegensis.

Sincerissima caritatis affectio quam erga carissimum in Christo filium nostrum illustrem Regem Ottonem in Romanorum Imperatorem electum gerimus nos inducit ut quanto propensius regium zelamur honorem, tanto sollicitius ea cupimus devitari per quæ derogari possit eidem. Sanè &c. de mandato tuo nuper &c. facinoris te quidem executorem &c. redundare, præfato Regi & tibi, si veraciter eum diligis, est summopere &c. nisi detentionem eorum idem Rex & tu etiam in eo quod potes per ipsum tibi displicuisse demonstrares, quòd ij &c. audito demum quanto zelo iussi fuerint liberari &c. refumant. Quocirca fraternitatem tuam

rogandam duximus & monendam, per apostolica tibi scripta mandantes quatinus cum hoc ad divinam & nostram ac regiam redunder injuriam, dictos peregrinos, quacunque sint occasione detenti &c. liberari facias ac in pace dimitti &c. in magnifici Regis gloria non ponatur &c. usque in finem. Datum ut in alia.

In eundem ferè modum scriptum est nobili viro Camerario illustris Regis Ottonis in Romanorum Imperatorem electi usque in finem sicut in illa quæ mittitur Patriarchæ. Sperantes igitur quòd in hoc tuum studium possit utiliter operari, prudentiam tuam monemus attentius & hortamur, per apostolica tibi scripta mandantes quatinus & dictum Patriarcham ad id diligenter inducas, & quantum in te fuerit, per te ipsum operam efficacem impendas. Datum ut in alia.

CREMONENSI ET ALIIS
Episcopis in quorum diocesis peregrini redeuntes de transmarinis partibus deinentur.

Grave gerimus & indignum quòd, sicut nostris est auribus intimatum, dilectus filius Vicecomes Castri Ayraudi & quidam alij peregrini noviter redeuntes de obsequio crucifixi apud Cremonam, quæ de causa nescimus, detenti sunt, nec permisi ad propria remeare; licèt ab aliquibus asseratur quòd hoc attentatum fuerit de mandato venerabilis fratris nostri Aquilegensis Patriarchæ regalis aulae Legati, quod utique de sua religione de facili credere non valemus, cum credamus eundem erga terram sanctam zelum habere ferventem, ac nosse quòd sine grandi & gravi divina pariter & regali non sit hoc perpetratum offensa; ut de nostra & apostolicæ sedis injuria taceamus, in quam tantum facinus dinoscitur redundare, cum hujusmodi peregrini eundo & redeundo sub ejus speciali protectione consistant. Licèt igitur Patriarchæ jamdicto pro liberatione ipsorum nostras litteras dirigamus, quia tamen vix jam poterunt ita citò dimitti quin fortasse nonnulli ex auditu captationis eorum in proposito succurrendi prædictæ terræ torpescant, propter quod expedit ut iis quantocius liberatis de insécurité istorum quasi quædam securitas eis fiat, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus captos & detentores ipsorum auctoritate nostra moneatis prudenter & efficaciter inducatis ut præfatos peregrinos, quacunque sint occasione detenti, cum omnibus

*Epist. 77.
De eadem re.*

V u iij